

Dokumenttype	NOU 1985:7	Dokumentdato
Tittel	Sosialpolitiske forskningsinstitutter	
Utvalgsleder	Lindbekk Tore	
Utgiver	Sosialdepartementet	
Kapittel	2 Sammendrag og konklusjoner	

Innstillingen er bygget opp således: Målene for den sosialpolitiske forskningen omtales sammen med de krav målene stiller til organiseringen av virksomheten. Ut fra mandatet og dagens situasjon påpekes det hvilke hensyn Utvalget i særlig grad knytter drøftelsene og anbefalingene til. Derne st gis en oversikt og vurdering av dagens situasjon med hovedvekt på de seks institusjonene som er spesielt nevnt i mandatet. På denne bakgrunn skisseres syv alternative hovedmodeller for organiseringen med referanse til i første rekke INAS, NGI og SIFA, og det gis en oversikt over antatte fordeler og ulemper ved de ulike alternativene. Endelig følger Utvalgets anbefalinger.

I tillegg til at Utvalget fremmer forslag om en rekke sider ved organiseringen av de seks institusjonene, har vi også funnet det riktig å komme med synspunkter og forslag vedrørende det overordnede styringssystemet (blant annet forskningsråd og departement). De sistnevnte forslagene må ses i sammenheng med de øvrige og tar blant annet sikte på å forsterke fordelene ved enkelte av disse.

Generelt kan mange av forslagene grupperes i klynger av anbefalinger som forut setter hverandre eller støtter opp under hverandre. I stor grad står imidlertid forslagene også på egne ben og vil kunne vurderes og eventuelt settes ut i livet enkeltvis.

I listen nedenfor er anbefalingene gruppert delvis etter type og delvis i forhold til de institutter de gjelder. Det siste tar sikte på å gjøre det lettere å vurdere deres innbyrdes sammenheng og den samlede virkningen av dem i forhold til instituttene. Oppstillingsmåten gjør at enkelte forslag eller aspekter ved forslag er omtalt under flere av punktene i listen.

Utvalget anbefaler:

Kapittel 2 Sammendrag og konklusjoner

Reorganisering av instituttstrukturen når det gjelder INAS, NGI og SIFA.

1. De tre instituttene foreslås samlokalisert ved at SIFA og NGI flytter inn i de lokaler som antas å bli ledige i Munthesgate 29 når NAVF flytter ut, formodentlig innen 1. januar 1987.
2. Det etableres fellestjenester for disse tre instituttene og Institutt for samfunnsforskning på de områder hvor det er hensiktsmessig, for eksempel drift av hus, bibliotek, datatjenester, formidling, kantine og eventuelt også kontortjenester.
3. Praktiske forhold tilsier at fellestjenester og fellesanlegg for de fire instituttene ivaretas av et felles organ. Det bør institueres et direktørmøte for de fire samlokaliserte institutter, med ansvar for fellestjenestene. Forholdet mellom INAS, NGI, SIFA og ISAF må utredes nærmere.
4. Det foretas en revisjon og harmonisering av vedtektene for INAS, SIFA og NGI med sikte på sikring både av forpliktelsene overfor brukerne, herunder blant annet formidlingsvirksomhet, og dessuten overfor langsiktig forskning og kompetanseutvikling. Forpliktelsene overfor eldreomsorgen respektive alkohol/narkotikaproblematikken må fastslås, men det må også gis åpning for et engasjement overfor emnemessig og metodisk tilgrensende felter

når dette er ønskelig. Jf forslag i vedlegg 6.

5. Styresammensetningen justeres tilsvarende, jf forslag i vedlegg 6.

6. Budsjettoppbygningen endres for NGI og SIFA slik at den relative størrelsen av grunnbevilgningen blir omtrent som for INAS i dag, dvs 2/3 av totalbudsjettet, jf punkt 24 nedenfor. Det er en forutsetning at de midler som innspares ved dette, brukes til å finansiere forskningsprogrammer på det sosialpolitiske området. I valg av temaer for programmer bør det i en overgangsperiode tas spesielt hensyn til de problemområder som forutsettes dekket av NGI og SIFA.

7. INAS, NGI og SIFA oppføres i samme kapittel i statsbudsjettet. Det ansvarlige departement vil dermed kunne foreta omdisponeringer av midler mellom de tre instituttene ved behov uten å måtte legge saken frem for Stortinget. Ut fra kortsiktige hensyn bør dette departement være Sosialdepartementet. Dette forutsetter at INAS blir overført fra Kultur- og vitenskapsdepartementets budsjett til Sosialdepartementets.

8. Den foreslåtte programområdekomiteen for det sosialpolitiske området (se punktene 36 og 37 nedenfor) skal følge og vurdere utviklingen ved blant annet de tre instituttene som foreslås samlokalisert. Spesielt skal den vurdere behovet for omdisponering av midler og stillingshjemler mellom disse tre instituttene og fremme eventuelle forslag om dette overfor ansvarshavende departement.

9. Utvalget forutsetter at erfaringene med samlokaliseringen og samarbeidet mellom institusjonene vil bli vurdert ca 1991. Siktemålet med vurderingen bør være å avklare om det er ønskelig å gå et skritt videre i integreringen mellom instituttene, i retning av samstyre eller etablering av ett institutt.

10. Man bør utrede muligheten for å la den sosialpolitiske forskningsvirksomheten ved INAS, NGI og SIFA inngå i en mer omfattende, fristilt stiftelse av institutter i Oslo-området. Stiftelsen vil kunne begrense seg til institutter som betjener brukere på det sosialpolitiske området (deriblant ISF, NBI, NIBR og Gruppen for ressursstudier), men vil dessuten kunne favne om institutter innenfor den tjenesteytende sektor ellers. En slik stiftelse vil eventuelt først kunne bli en realitet på lengre sikt og bør derfor ses som en mulig fase 2 i omorganiseringen av den sosialpolitiske forskningen.

Kapittel 2 Sammendrag og konklusjoner

Gruppe for helsetjenesteforskning ved Statens institutt for folkehelse.

11. Utvalget anbefaler at man i den nærmeste seksårsperioden definerer gruppen som et program med betydelig frihet hva ressursramme og innhold angår. Ved periodens utløp vil man kunne vurdere den profil gruppen har fått og på hvilket sted innenfor forskningssystemet den naturlig hører hjemme. Forslaget forutsettes ikke å svekke stillingstryggheten for gruppens medlemmer. Det vil kunne være fordelaktig at vurderingen skjer i sammenheng med vurderingen av erfaringene med samlokaliseringen og samarbeidet mellom INAS, SIFA og NGI, jf punkt 9 ovenfor.

12. Det vil være ønskelig at gruppens "åpne" faglige og personalmessige situasjon også blir underbygget på det økonomiske område, med en grunnfinansieringsandel som ikke går vesentlig over 50 prosent. En vesentlig høyere grunnfinansieringsandel (med tilhørende mengde faste stillingshjemler) vil blant annet kunne føre til at gruppen de facto allerede nå blir etablert som et institutt eller som en permanent avdeling innenfor Statens institutt for folkehelse.

13. Den nåværende ordning med en faglig referansegruppe ("Rådet for helsetjenesteforskning") har vært positiv og bør fortsette. Rådet foreslås imidlertid utvidet for blant annet å fremme kontakten og samarbeidet med NIS-miljøet og med NKS, jf punktene 16 og 30 nedenfor.

Kapittel 2 Sammendrag og konklusjoner

Norsk institutt for sykehusforskning

14. Det må arbeides for at NIS skal få tilknytning til et bredere helsepolitisk og sosialpolitisk forskningsmiljø. Dette bør helst skje gjennom samlokalisering med - eller andre former for organisert faglig samarbeid med - virksomheter innenfor UNITs medisinske og samfunnsvitenskapelige fakulteter.

15. Utvalget mener også at NIS vedtekter og styresammensetning bør omformes slik at oppgavene innen langsiktig forskning og kompetanseutvikling får en sterkere stilling, og slik at man oppnår en harmonisering med vedtektene og styresammensetningen for INAS, NGI og SIFA. Jf forslag i vedlegg 6.

16. Det bør etableres en felles faglig referansegruppe for NIS og Gruppe for helsetjenesteforskning, utvidet slik at den også har representasjon fra Norske kommuners sentralforbund. Jf omtalen i punktene 13 og 30. Det nåværende Rådet for NIS forutsettes samtidig å bortfalle.

17. Ytterligere endringer i vedtektene til NIS, spesielt tilknytningen til SINTEF, bør vurderes hvis utviklingen i NIS' faglige profil og samarbeidsmønstre etter hvert tilsier det.

18. Instituttets grunnbevilgning må bringes nærmere det ønskelige gjennomsnittet for forskningsstedene innen den sosialpolitiske forskningssektor, dvs ca 50 prosent. Jf også punkt 25.

19. Det bør tas initiativ til å vurdere organiseringen av virksomheten i Norge vedrørende evaluering av medisinskteknisk utstyr på prinsipielt grunnlag. Dette bør gjøres før det tas standpunkt til de planer NIS har om eventuelt å gå inn i et så nytt og annerledes arbeidsfelt.

Kapittel 2 Sammendrag og konklusjonerDen helse- og sosialpolitiske
forskningsvirksomheten ved Statens
skjermbildefotografering

20. Utvalget vil i dag ikke anbefale noen prinsipiell endring i status for analyseavdelingen ved SSF. Vi vil imidlertid understreke ønskeligheten av at man under en eventuell videre utbygging av avdelingen legger stor vekt på styrking av mulighetene for evaluering av helse- og sosialpolitiske ordninger og tiltak.

21. Mer generelt er det ønskelig å styrke den samlede innsatsen når det gjelder utnyttelsen av de epidemiologiske registre ved SSF og andre medisinske institusjoner til forskning i helsepolitisk sammenheng, blant annet når det gjelder evaluering av helsepolitiske tiltak. I denne sammenheng er det ønskelig med en nærmere integrering av de epidemiologiske registre og et mer sammenhengende epidemiologisk miljø.

22. Den fremtidige organisering av den epidemiologiske forskning og de epidemiologiske registre vil måtte tas opp til drøfting etter at innstilling er avgitt fra den arbeidsgruppen som vurderer statens epidemiologiske registre og fra det planlagte utvalget til å vurdere SSFs fremtidige stilling og oppgaver. Dette gjelder også den fremtidige organiseringen av de forskningstjenester som Statens skjermbildefotografering mener å kunne tilby distriktshelsetjenesten. En mer varig organisering må blant annet ta

sikte på å sikre at den kompetanse som finnes ved Statens skjermbildefotografering når det gjelder forskning i helse- og sosialpolitisk sammenheng, blir utnyttet på best mulig måte.

23. Det bør, inntil prinsippene for en mer varig organisering er klare, etableres en fast referansegruppe for den epidemiologiske forskning, til fremme av det faglige samarbeid innenfor feltet. Dette forslaget om en referansegruppe må ses i sammenheng med den ventede anbefalingen fra arbeidsgruppen som gjennomgår de epidemiologiske registre om å opprette et Statens rådgivende utvalg i epidemiologi.

Kapittel 2 Sammendrag og konklusjoner

Budsjettstruktur

24. Utvalget mener at en grunnbevilgningsandel av den størrelse som har vært drøftet på industriforskningens område (12-25 prosent) er uaktuell på det sosialpolitiske forskningsfeltet. Blant annet det større behovet for uavhengighet i forhold til brukerinteressene og dekningen av en rekke faste programoppgaver over grunnbevilgningen tilsier at denne må være relativt stor. Utvalget mener at en grunnbevilgningsandel på ca 2/3 er optimal, dvs av størrelse som for INAS i 1983. Jf punkt 6 ovenfor.

25. Det vil være en fordel både for instituttstyrenes arbeid og for de overordnede myndigheter at de forskjellige faste programmer når det gjelder formidling konsultativ virksomhet, utviklings- og opplæringstjenester - og plikten til å subsidiere oppdrag for visse typer brukere - blir skilt ut i budsjettssammenheng, slik at det klart fremgår hvilken andel av grunnbudsjettet som går til egeninitiert, langsiktig forskning og kompetanseutvikling. Utvalget antar at en slik rensset grunnbevilgning vil utgjøre ca 50 prosent av totalbudsjettet. De resterende 50 prosent bør i så fall fordele seg slik at 20 prosent er programbevilgninger og 30 prosent er prosjektbevilgninger.

Fordi NIS' innslag av denne type "faste" programmer over grunnbevilgningen er mindre enn hva det er for Oslo-instituttene, bør en her legge en grunnbevilgningsandel av størrelsesorden 50 prosent til grunn, jf punkt 18 ovenfor.

Kapittel 2 Sammendrag og konklusjoner

Vedtekter (formålsparagrafer)

26. Disse anbefales justert for alle de aktuelle instituttene (INAS, NGI, SIFA og NIS) etter en felles mal og tilpasset innbyrdes slik at

- langsiktig kompetanseoppbygging blir et klart angitt mål,
- brukerkontakten understrekes i forbindelse med utforming av programmer, prosjekter samt formidling,
- tilstrekkelig grad av uavhengighet av brukerne sikres,
- de områder av det sosialpolitiske forskningsfeltet som forutsettes dekket av instituttene, tar utgangspunkt i dagens situasjon og den kompetanse instituttene forvalter, men utvides for å sikre muligheter for omstilling etter behov og at sentrale temaområder skal ha en klar hjemstavnsrett. Jf punktene 4 og 15 ovenfor.

Kapittel 2 Sammendrag og konklusjoner

Styringsorganer

Utvalget foreslår:

27. Modifisert sammensetning av styrene for INAS, NGI og spesielt SIFA, med sikte på blant annet en bedre balanse mellom brukere og forskere. Jf forslag i vedlegg 6.

Sosialdepartementet oppnevner styremedlemmene også for INAS, men forutsettes å ta hensyn til blant annet at betydelige deler av virksomheten ved INAS hører inn under Kommunal- og arbeidsdepartementets og Forbruker- og administrasjonsdepartementets ansvarsområder.

28. Endret styresammensetning for NIS, blant annet slik at NAVF får rett til foreslå ett medlem. Rådet for NIS forutsettes å falle bort hvis det opprettes en felles referansegruppe for NIS og Gruppe for helsetjenesteforskning.

29. De ansatte er forutsatt å ha to representanter i alle styrene, i samsvar med Utvalgets forventning om utviklingen når det gjelder de ansattes styrerepresentasjon innenfor den statlige sektor. Generelt er styrenes størrelse og sammensetning søkt harmonisert så langt det foreløpig synes rimelig. Dette vil blant annet kunne lette en mulig fremtidig overgang til samstyre for INAS, NGI og SIFA.

30. En felles referansegruppe med representasjon fra blant annet NKS oppnevnes for NIS og Gruppe for helsetjenesteforskning. Hvis referansegruppen i tillegg har funksjoner i forhold til den helsepolitiske forskningen for øvrig, spesielt virksomheten ved universitetene i Bergen og i Tromsø, vil dette kunne øke dens betydning.

Kapittel 2 Sammendrag og konklusjoner

Kommunikasjon og samarbeid med forsknings- og brukermiljøer

Det påligger instituttene et ansvar for utdanning og oppbygging av kompetanse innenfor sitt felt når det gjelder initiering og gjennomføring av forskning samt resultat formidling. Også dette ansvaret forutsetter en nær kontakt mellom hvert institutt og brukerne og dessuten andre forskningsmiljøer, ikke minst universitetene.

31. Utvalget foreslår at ut fra dette at det innføres ordninger som oppmuntrer til utveksling av personale mellom universiteter og forskningsinstitutter, blant annet ved at midlertidige hjemler opprettes/disponeres for gjesteopphold.

32. Også andre aktuelle forskningsmiljøer, for eksempel i instituttsektoren, vil kunne trekkes inn i en slik ordning. Det samme gjelder brukermiljøene, blant annet Sosialdepartementet. Utvalget antar at de betydeligste og mest ressurssterke brukermiljøene, spesielt Sosialdepartementet, selv bør øremerke en hjemmel for personellutveksling med instituttene. Formålet vil være å styrke departementets kompetanse til å kunne føre en konstruktiv dialog med instituttene og dessuten tilføre instituttene impulser blant annet om hvordan prosjekter og formidling bør legges opp for å sikre best mulig utnyttelse av resultatene.

33. Instituttene på sin side bør gis anledning til å styrke sitt kjennskap til brukernes situasjon ved at enkeltforskere får gjesteopphold innenfor brukerinstitusjoner, for eksempel i Sosialdepartementet eller i en av de underliggende institusjonene. Både instituttene og brukerinstitusjonenes øremerkede hjemler bør kunne brukes til dette.

Kapittel 2 Sammendrag og konklusjoner

Det overordnede systemet for styringen av den sosialpolitiske forskningen

34. Det er god grunn til å opprettholde den etablerte praksis at det enkelte departement selv finansierer og administrerer den forsknings- og utredningsvirksomhet som har nær sammenheng med departementets virksomhet, som beslutningsunderlag eller grunnlag for iverksettelse av beslutninger.

35. Sosialdepartementets bevilgning til utredningsvirksomhet, veiledning og forsøksvirksomhet (kapittel 603) fordeles på et betydelig antall prosjekter av varierende omfang, varighet og umiddelbar praktisk relevans. Det bør satses på en mer intensiv forberedelse og oppfølging av et færre antall prosjekter enn det som inntil 1984 har vært praksis, med sikte på å øke nytten av det enkelte prosjekt.

Utvalget mener derfor det vil være fordelaktig at en betydelig del - anslagsvis 40 prosent - av midlene over kapittel 603 i fremtiden blir forvaltet av NAVF, overensstemmende med retningslinjene fra Kultur- og vitenskapsdepartementet i forbindelse med omdisponeringen av departementets forskningsmidler.

36. Den varige karakter av Sosialdepartementets forskningsbehov må komme til uttrykk i forvaltningen av de forskningsmidler som departementet i forbindelse med dette overfører. En representasjon i styringsgrupper for enkeltprosjekter er her ikke tilstrekkelig.

Utvalget vil derfor foreslå at det blir opprettet en programområdekomite for sosialpolitisk/helsepolitisk forskning, med representasjon fra Sosialdepartementet og enkelte andre departementer, etater og forskningsmiljøer med varig interesse overfor dette området. Denne skal blant annet foreta en løpende vurdering av forskningsbehovet på området og ta standpunkt til forskningsprogrammer. Komiteen bør også sørge for at Sosialdepartementets arbeid når det gjelder initiering og oppfølging av forskning blir evaluert med jevne mellomrom. Programområdekomiteens status i forhold til NAVF bør vurderes senere.

37. Departementets forvaltning av forskningsinstitutter må reflektere den samlede forskningspolitikk på forvaltningsområdet. Det vil være nærliggende at en eventuell programområdekomite for sosialpolitisk/helsepolitisk forskning også tar standpunkt til hovedtrekkene i instituttutviklingen. Blant annet bør komiteen vurdere fordelingen av midler og stillingshjemler mellom NGI, SIFA og INAS, som etter Utvalgets forslag er forutsatt oppført i samme kapittel på statsbudsjettet. Eventuelle anbefalinger om endringer i fordelingen fremsettes overfor det ansvarlige fagdepartement, som vil kunne foreta omdisponeringer. Utvalget har antatt at Sosialdepartementet peker seg ut i det minste på kort sikt. (jf punktene 7 og 8 ovenfor).

Kapittel 2 Sammendrag og konklusjoner

Forskningsbehov og forskningsprogrammer
38 Trygdeforskning.

Det etableres et program for trygdeforskning. Programmet bør ha en bemanning på 5 forskere og en kontorfullmektig og en varighet på 6 år. Programmet foreslås samfinansiert av Sosialdepartementet og NAVF med halvparten på hver.

Forskningsadministrativt bør programmet sortere under NAVF. Dersom det i tide blir opprettet en programområdekomite for

sosialpolitisk forskning, slik Utvalget foreslår, vil det være naturlig at denne komiteen tar stilling til innholdet i programmet. Konkretiseringen av programmet bør skje blant annet på grunnlag av de forskningsbehov og prioriteringer innenfor trygdefeltet som er gitt til kjenne fra Sosialdepartementets side i senere tid, i form av programnotater, foredrag og dokumenter ellers. Trygdeøkonomiske problemstillinger bør ha en sentral plass. Nedsettelsen av en komite vil imidlertid kunne ta noen tid. I så fall bør Sosialdepartementet og NAVF i samarbeid sørge for at programmet blir lagt opp og satt i gang.

Trygdeforskningsprogrammet forutsettes evaluert og videreføringen av virksomheten på området avklart i god tid før utløpet av perioden.

For Utvalgets vurderinger av nærmere detaljer vedrørende programmets innhold, organisering, plassering og økonomi vises til innstillingen.

Kapittel 2 Sammendrag og konklusjoner

Forskningsbehov og forskningsprogrammer

39 Forebygging av narkotikaproblemer.

Utvalget slutter seg i hovedtrekkene i det forslag om et program for forebyggende narkotikaforskning som er blitt fremlagt av en arbeidsgruppe nedsatt av RFSP. Vi antar imidlertid at programmet i samarbeid med vertsinstituttet bør kunne gjennomføres uten reduksjon i omfang med en mer begrenset innsats av ekstra ressurser, forslagsvis 4 forskerårsverk pr år i 5 år. Vertsmiljøet forutsettes med andre ord å bidra med egen forskningsinnsats i et omfang svarende til ett årsverk. Dersom SIFA blir vertsinstitutt, bør denne egenandelen komme i tillegg til instituttets nåværende satsing på narkotikaforskning.

Programmet bør samfinansieres av Sosialdepartementet, Justisdepartementet, Kultur- og vitenskapsdepartementet, NAVF og eventuelt også Kommunal- og arbeidsdepartementet.

Utvalget finner det riktig å gjøre institutt-tilknytningen for programmet avhengig av i hvilken grad de aktuelle miljøer viser evne til selv å sette noe ressurser inn på feltet. Normalt vil imidlertid SIFA peke seg ut som vertsinstitutt.

Ansvaret for det forberedende arbeidet med oppstarting og nærmere avklaring av innhold, organisering og finansiering av programmet bør prinsipielt tilligge den programområdekomite for sosialpolitisk forskning som Utvalget foreslår nedsatt.

Dersom den Foreslåtte programområdekomite ikke kommer i stand i tide, antar Utvalget at Sosialdepartementet bør sørge for at de oppgaver komiteen skulle ha ivaretatt i forbindelse med narkotikaprogrammet blir gjennomført. For Utvalgets synspunkter på den nærmere organisering av arbeidet med programmet vises til innstillingen.

Kapittel 2 Sammendrag og konklusjoner

Forskningsbehov og forskningsprogrammer

40 Barn og ungdom.

Det er et klart behov for å øke omfanget av den anvendte barne- og ungdomsforskningen og få den inn i fastere former enn i dag. Det foreslås derfor at det tas skritt for å forberede et fremtidig program for anvendt forskning med sikte på bedring av forholdene for barn og ungdom. Innholdet

i programmet bør blant annet ta utgangspunkt i den stortingsmelding om barnevernet som ventes fremlagt våren 1985.

Forberedelsene og gjennomføringen av programmet på barne- og ungdomsområdet må imidlertid ikke legges opp på en måte som vanskeliggjør en raskest mulig start og best mulig fullføring av programmene for trygdeforskning og forebyggende narkotikaforskning.

Den foreslåtte programområdekomiteen for den sosialpolitiske forskningen bør ha ansvaret for å gjennomføre de nødvendige forberedelser slik at programmet for anvendt barne- og ungdomsforskning kan settes i gang så snart finansieringsmulighetene tillater det. Om programområdekomiteen ikke skulle komme i stand, eller om den skulle bli forsinket, bør Sosialdepartementet ha ansvaret for forberedelsene.

Kapittel 2 Sammendrag og konklusjoner
Forskningsbehov og forskningsprogrammer
41 Helsetjenesteforskning.

Innstillingen om "Helsetjenesteforskning i Norge - Perspektiver, organisering og finansiering" ble avgitt i juli 1981 og fremmer forslag som forutsetter en vesentlig opptrapping av den samlede ressursinnsatsen på området, blant annet nye enheter med stillingshjemler for helsetjenesteforskning ved universitetene i Bergen og Tromsø.

Utvalget anser en slik utbygging for uaktuell i dagens situasjon. Det bør derfor foreløpig satses på de to miljøer man har, nemlig Gruppe for helsetjenesteforskning og NIS. De øvrige miljøene er imidlertid også aktuelle for prosjekter og en eventuell utvidelse av virksomheten vil kunne bli vurdert i fremtiden.

Kapittel 2 Sammendrag og konklusjoner
Forskningsbehov og forskningsprogrammer
42 Samordningsproblemer.

Blant annet organisasjonsreformene i helsevesenet i senere år, der ansvaret for de ulike tjenester er fordelt på kommune, fylke og stat, gjør samordningen av tjenestetilbudet som helhet og tiltakene i forhold til den enkelte pasient til en viktig utfordring. Det er et klart behov for å styrke innsamlingen av kunnskap på dette felt. Det tilsvarende gjelder koordineringen av ytelser og tiltak innenfor sosialsektoren og samordningen av klientbehandlingen i de to sektorene.

Det bør vurderes å utarbeide et forskningsprogram om samordningsproblemer etter at innstillingen foreligger fra det utvalg som er nedsatt av Sosialdepartementet vedrørende disse problemene. En eventuell gjennomføring av et slikt program bør imidlertid ikke planlegges slik at det vil forsinke de foreslåtte programmene på områdene trygd, forebygging av narkotikaproblemer og barne- og ungdomsspørsmål.

Kapittel 2 Sammendrag og konklusjoner
Forskningsbehov og forskningsprogrammer

43 Forskning om helseopplysning.

En arbeidsgruppe nedsatt av sosialministeren har foreslått at det opprettes en sentral enhet for helseopplysning med syv faste stillinger, hvorav to for forskere.

Utvalget vil understreke betydningen av forskning omkring virkninger av helseopplysningstiltak og effekten av ulike former for helseopplysning. En styrket innsats på området helseopplysning forutsetter en økt satsing også på forskningssiden. 2 forskerårsverk synes her ikke å være for meget.

Vi antar at forskerne fortrinnsvis bør være plassert ved Statens institutt for folkehelse eller Statens skjermbildefotografering, at forskningsvirksomheten bør komme igang så snart som mulig, og at valget av miljøtilknytning må ta hensyn til hvor raskt institusjonen vil kunne stille midler og stillingshjemler til rådighet.

44. Det at SIFA og NGI gjennom den foreslåtte samlokaliseringen med INAS og ISF får plass i mer funksjonelle og tidsmessige lokaler, vil kunne gi noe høyere husleie for instituttene. Den eventuelle økningen bør kunne innpasses innenfor den eksisterende realøkonomiske rammen for bevilgningene til den sosialpolitiske forskningen.
